Nr. 193. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Niedziela, 3 Września 1922. ok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31. ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 50 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	1.100·— Mk.
we Lwowie z dostawą	1.250·— Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	1.250·— Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	2.000·— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Ruch przedwyborczy.

Z mgławicy zamierzeń, projektów i ambicji grup i jednostek stopniowo wyłania się obraz sytuacji przedwyborczej.

Następują rozłamy, zawiązują się bloki, ukazują oblicze kierunki, o których istnieniu mało lub nie wiedziano u nas zgoła. Nie prędko jednak obraz ukaże się pełny i ustalony. Dotąd wszystko jest jeszcze w stanie niemal płynnym, prócz kilku wysp, których kontury prawdopodobnie nie ulegną już zmianie.

Do takich obszarów stało-lądowych należy, jak się zdaje, „Chrześcijański Związek Jedności Narodowej“. Weszły do niego: Narodowa Demokracja, Chrześcijańska Demokracja, Narodowo-chrześcijańskie stronnictwo ludowe i Narodowa Organizacja Kobiet. Zgłosiły doń przystąpienie: Narodowo-chrześcijańskie stronnictwo rolnicze w Wielkopolsce, Narodowe stronnictwo pracy, Związek katolików śląskich itp.

Jest to blok prawicowo nacjonalistyczny.

Blok centrowy stanowią: Narodowe Zjednoczenie Ludowe, Stronnictwo katolicko-ludowe, Polski Związek Kresowy oraz różne pomniejsze grupy polityczne i społeczne przedstawiające kierunek umiarkowany. Blok ten występuje pod nazwą: „Polskie Centrum“.

Zjednoczenie Mieszczańskie wystawić zamierza własne listy, przyczem występować będzie pod hasłem gospodarczego odrodzenia kraju. Ze zjednoczeniem mieszczańskiem łączą się w rozmaitych centrach miejskich grupy takie, jak stowarzyszenia kupców, stowarzyszenia rzemieślniczo-przemysłowe, Związek młynarzy polskich liczący 43 oddziały prowincjonalne i 15 tys. członków itd.

Konserwatyści krakowscy występujący w Sejmie pod nazwą Klubu Pracy Konstytucyjnej, zawarli na gruncie Krakowa blok z Polskiem Stronnictwem Demokratycznem, Zjednoczeniem Mieszczańskiem i Unią państwowo-narodową.

Kandydatem tego bloku ma być podobno dr. Leopold Jaworski. Najbardziej zbliżonym doń będzie zapewne zawiązane świeżo „Wołyńskie Towarzystwo Rolnicze“ (Związek Ziemian). W skład Komitetu tegoż weszli ks. Janusz Radziwiłł, Stanisław hr. Czacki, Jan hr. Tarnowski, Tadeusz Krzyżanowski i Tadeusz Dworakowski.

Polskie Stronnictwo Ludowe (Piast) powiększyło się o część grupy Stapińskiego.

Druga część tej grupy zawarła blok wyborczy ze stronnictwem ludowem „Wyzwolenie“ (tak zw. Tugutowcy).

Unja Narodowo-Państwowa, dotychczas niezbyt czynna, będzie, zdaje się usiłowała skupić bardziej lewicowe żywioły inteligencji.

Polska Partja Socjalistyczna wystawia swoje listy.

Narodowa Partja Robotnicza również występuje samodzielnie.

Komuniści w Poznańskiem nawiązali rokowania z tak zwanymi „Wolnymi Związkami“ (Scheidemannowcy). Przywódcy związków klasowych zaproponowali wolnym związkom połączenie się w nową Partię Niezależnych, którąby pod tą formą wysunęła wspólnych kandydatów. Do zupełnego porozumienia nie doszło.

Blok mniejszości narodowych, o którego utworzeniu donosiliśmy poprzednio, zdaje się, chwiać nieco.

Żydzi nie są jednolici.

W Krakowie Klub żydowski, złożony z przedstawicieli zamożniejszego kupiectwa i inteligencji żydowskiej, postanowił wejść w porozumienie z organizacjami polskiemi, stojącemi na gruncie pełnego i praktycznego równouprawnienia żydów i zapewnić sobie wzajem ich poparcie.

Co do samego bloku, jak donoszą niektóre pisma, żydzi nie są zadowoleni ze związku z Rusinami, którzy podobno stanowią garść inteligencji, nie mającej kontaktu z szerokiemi masami ludu. Zarzucają im, też, iż są śród nich petlurowcy, współwinni pogromów żydowskich na Ukrainie.

Rusińskie stronnictwa radykalne w Małopolsce, jak doniesiono przed dwoma dniami stanęły na gruncie abstynencji od wyborów.

Eserzy rosyjscy nie weszli do bloku mniejszości narodowych, lecz zjednoczyli się z „trudowikami“ w województwach wileńskiem i grodzieńskiem i wystąpią na kresach wschodnich, jako niezależna organizacja włościańska.

Duchowieństwo prawosławne na Polesiu urządziło zjazd, na którym omawiano sprawę wyborów.

Oto garść wiadomości, które przeniknęły do prasy. Ale znacznie więcej dzieje się dotąd za kulisami.

O administrację Wisły.

Genewa. (PAT.). W piątek Rada Ligi Narodów rozpatrywała sprawę administracji dolnej Wisły. Polska, jak wiadomo, odwołała się do Ligi Narodów od decyzji w tej sprawie wysokiego komisarza Hakinga, oddającego administrację Wisły gdańskiej Radzie portowej. Delegat Askenazy podkreślił, że niezależnie od strony prawnej, ujednostajnienie administracji Wisły jest kwestją wybitnie praktyczną, której rozwiązaniu przeciwstawia się oporność Gdańska, podsycana wpływami niemieckimi. Prezydent Sahm powoływał się na kompetencję, jaką układ polsko-gdański z listopada 1920 r. przypisuje Radzie portowej, i uważa, że praktyczna strona kwestji należy do Rady portowej. Na wniosek sprawozdawcy Ishi'ego, **Rada Ligi Narodów potwierdziła decyzję wysokiego komisarza Hakinga**, dotyczącą strony prawnej i przekazała uregulowanie strony praktycznej rokowaniom między Polską a gdańską Radą portową, wyrażając nadzieję na polubowne rozwiązanie tej ważnej sprawy praktycznej.

Psom na pożarcie.

Genewa. (PAT.). Rząd litewski celem wywołania stosownego nastroju w Zgromadzeniu Ligi Narodów, na którem zamierza wytoczyć sprawę wileńską, zasypuje Ligę Narodów oskarżeniami przeciwko Polsce. W ostatnim tygodniu rząd litewski złożył dwie noty, zarzucające władzom polskim w Ziemi Grodzieńskiej fantastyczne prześladowania, praktykowane tamże. Nota zarzuca np., że władze oddają obywateli niepolskich psom na pożarcie. Do noty dołączone są jakoby memorjały 16 gmin grodzieńskich. W odpowiedzi na zakomunikowany przez sekretarjat tekst not, Askenazy zaprotestował przeciwko potwarczej kampanji rządu litewskiego.

Terror niemiecki dosięga ostatnich granic.

Katowice. (PAT.). Z powiatu budzkiego donoszą, że polska komisja graniczna, która w poniedziałek bawiła w kopalni Delbräck, narażona była na ustawiczne pogróżki ze strony niemieckiej. Terror niemiecki doszedł do tego stopnia, że gdy we wtorek dwaj delegaci robotników wracali automobilem, posterunki niemieckie dały do nich 4 strzały. Prasa niemiecka wcale nie tai naruszenia granic Rzpltej, a jako powód strzelaniny wysuwa, że samochód wjechał na terytorjum niemieckie, co jest niezgodne z prawdą. Terror niemiecki jest tak wielki, że robotnicy, którzy z niewzruszoną odwagą bronią interesów ludności polskiej, wobec komisji granicznej, narażeni są na niebezpieczeństwo utraty życia ze strony niemieckich tajnych organizacji wojskowych.

Przemówienie Ministra Targowskiego.

Warszawa. (PAT.) W sali recepcyjnej dworca głównego przy powitaniu francuskich delegatów, w imieniu Ministerstwa spraw zagranicznych Minister pełnomocny p. Targowski wygłosił następujące przemówienie:

Panowie! Jestem szczęśliwy, że mogę w imieniu Rządu powitać Panów w Polsce i wypowiedzieć całą radość, jaką odczuwamy, widząc Was między nami. Stosunki ekonomiczne naszych dwu krajów, opierające się na zasadach serdecznej przyjaźni i współ... ostatnio zostały utwierdzone traktatami handlowymi, które otworzą dla różnych gałęzi przemysłu i handlu w obu państwach ogromne pole działania. Przybywacie Panowie po raz pierwszy po zawarciu tego traktatu do Polski, jako przedstawiciele dzielności gospodarczej Francji i z tej racji jesteście podwójnie gorąco witani. Pragnę wyrazić nadzieję, że Wasz pobyt w naszym kraju wzmocni jeszcze naszą współpracę, która nas łączy we wszystkich dziedzinach życia politycznego i ek...

Handlowa misja francuska.

O przyjeździe delegatów kupiectwa i przemysłu francuskiego do Warszawy podaje „Kurj. Warsz." następujące szczegóły:

Wycieczka ma na celu zwiedzenie Polski i zbadanie naszych stosunków gospodarczych i ekonomicznych. Na dworcu witali delegatów liczni przedstawiciele Rządu, zarządu miasta, przedstawicielstwo francuskie, organizacje społeczne i ekonomiczne, oraz reprezentanci przemysłu i handlu. Po przywitaniu delegacji w sali recepcyjnej dworca udali się oni samochodami dla złożenia wizyt Ministrom Narutowiczowi, Jastrzębskiemu i Strassburgerowi. O godz. 14 odbyło się w resursie kupieckiej śniadanie, gdzie powitał gości bardzo serdecznie p. Bogusław Herse, odpowiedział mu zaś fr. radca stanu Tirman, podkreślając, że przedstawiciele przemysłu i handlu francuskiego przybyli do nas, by zbliżyć się do Polski i zbadać nasze problemy ekonomiczne. Z resursy udali się goście dla zwiedzenia zabytków i fabryk warszawskich. Po Warszawie zwiedzą goście Łódź, Kraków i zagłębie naftowe.

Ag. Wschodnia donosi:

Przewodniczący misji, p. Tirman, udzielił przedstawicielowi Ag. Wschodniej informacji, co do zadań i celu przybycia misji do nas. Chodzi więc w pierwszej mierze o bezpośredni kontakt i porozumienie się zarówno z przedstawicielami Rządu polskiego, jak i przedstawicielami naszego przemysłu, handlu i finansów. Obopólne zorientowanie się co do istniejących warunków, oraz ustalenie nasuwających się przeszkód i trudności da możność znacznie szybszego usunięcia tych trudności. Misja pragnie dowiedzieć się, co Polska faktycznie jest w stanie obecnie eksportować i jakie towary i produkty francuskie mogą liczyć na zbyt na rynku polskim. P. Tirman podkreślił, że od pierwszej chwili pobytu na ziemi polskiej, misja spotyka się ze strony czynników, zarówno rządowych, jak i społecznych, z widocznem dążeniem do możliwie szybkiego i wyraźnego wyjaśnienia delegatom faktycznej sytuacji. Nie wątpliwie zatem rezultaty pobytu misji francuskiej w Polsce, dzięki usiłowaniom obydwu stron dać mogą bardzo poważne wyniki. Misja zwiedzi wszystkie ważniejsze ośrodki przemysłowe Polski, odwiedzi również Targi Wschodnie. Wszyscy członkowie misji przepojeni są dążeniem, by podróż ich miała jak najdoniejsze wyniki.

FRANCUSKA MISJA EKONOMICZNA W WARSZAWIE.

Warszawa. (PAT.) Dnia 1. bm. min. spraw zagr. wydał obiad na cześć bawiącej w Warszawie francuskiej misji ekonomicznej. Podczas obiadu min. **Narutowicz** wypowiedział następujące przemówienie:

Panowie! Pragnę wam powiedzieć, jak szczerą i serdeczną radość sprawiło nam wasze przybycie do Polski. To zupełnie naturalne uczucie, które budzi się w nas w chwili samego zetknięcia się z przedstawicielami sprzymierzonego i zaprzyjaźnionego z nami narodu, zwiększa się jeszcze z powodu specjalnej okoliczności obecnej waszej wizyty. Wiecie bardzo dobrze, że stosunki niewzruszonej przyjaźni, łączące Francję i Polskę, zostały w ostatnim czasie wzmocnione i sprecyzowane szeregiem układów i w ten sposób zostały ustalone formy naszej współpracy politycznej i ekonomicznej. Jest jednak rzeczą nieodzowną, zwłaszcza w tej ostatniej dziedzinie, dla nadania tym układom pełnej wartości, aby wprowadzić je w życie w związku z kategorycznemi koniecznościami, jakie przynosi codzienna gra niejednokrotnie skomplikowana interesów życia ekonomicznego, które tylko ciągłe stosunki mogłyby rozstrzygnąć i sprowadzić zadowolenie obu zainteresowanych stron. Wy, panowie, przedstawiciele tak pracowitego narodu francuskiego, który jest w trakcie podnoszenia się z gruzów i leczenia ran, wy, panowie, niezmordowani i pełni poświęcenia pionierowie zbliżenia się naszych krajów w dziedzinie ekonomicznej, jesteście powołani do zapewnienia tego związku. Panowie znajdziecie w ciągu waszego niestety, krótkiego pobytu wśród nas, pobytu, który postaramy się uczynić dla was bardziej interesującym a pożytecznym i owocnym dla dzieła, dla którego staramy się razem współpracować, znajdziecie kraj, który przez niespełna dwoma laty musiał znieść dziką inwazję i który pokrył się nowemi ruinami po tych, które spowodowała wielka wojna.

Kraj ten jednak, jak to będziecie mieli sposobność bliżej stwierdzić, **zrobił wielki postęp we wszystkich dziedzinach**, w których natura i praca powołały go do odegrania ważnej roli ekonomicznej i który to postęp stara się zrealizować dla stworzenia swego dobrobytu, **oraz przyczynienia się do ogólnej rekonstrukcji Europy.** To też z bezwzględnem zaufaniem i ze szczerą serdecznością zwracam się, panowie, z apelem do energji i niezmordowanego zapału pana radcy stanu Tirmana, wytrwałego pioniera sprawy polskiej we Francji, i do was panowie, tak wybitnych przedstawicieli handlu i przemysłu francuskiego: **pracujmy zgodnie nad dokonaniem coraz ściślejszego i owocniejszego zbliżenia naszych obu krajów**, otwierając w ten sposób nowe pole dla naszej działalności ekonomicznej. Pracujmy zgodnie dla ustalenia i utrwalenia obu bratnich narodów, przyczyniając się w ten sposób do wzrostu powszechnej pomyślności i współpracując w odbudowie i pacyfikacji świata. Na pomyślność tej przyjaźni serdecznej i owocnej na cześć Waszą, panowie, wierni nasi przyjaciele i koledzy pracy, na cześć Waszej wielkiej i pięknej ojczyzny, wznoszę kielich: Niech żyje Francja.

W odpowiedzi na przemówienie ministra Narutowicza wygłosił przemówienie przewodniczący misji p. **Tirman.**

—oo—

Rząd sowiecki Ukrainy nie interesuje się kwestją mienia polskiego.

Moskwa, 1. września. (PAT.). Przedstawiciele delegacji polskiej, delegowani w sprawie reewakuacji mienia przemysłowego na Ukrainę, powrócili do Moskwy. W Charkowie skonstatowano zupełny brak zainteresowania sprawami reewakuacji ze strony rządu ukraińskiego. Dopiero na skutek interwencji delegacja rosyjsko-ukraińska powołała pod naciskiem delegacji polskiej do życia komitet reewakuacyjny ukraiński o charaterze wykonawczym, który niezwłocznie wysłał swoich inżynierów do większych zakładów przemysłowych celem odszukania ewakuowanego mienia. Po tygodniowym pobycie w Charkowie, gdzie dokonano oględzin ewakuowanego mienia Białostockiego Tow. elektryczności, które to mienie znajduje się w elektrowni charkowskiej, wyjechali przedstawiciele do Ekaterynosławia, gdzie przeprowadzono szczegółowe oględziny całkowitego urządzenia fabryki Rudzki i Ska, oraz dokonano prowizorycznego przejęcia 160 maszyn. Sprawa reewakuacji będzie rozpatrywana w najbliższym czasie na konferencjach w Moskwie.

Mianowania przewodniczących i członków Okręgowych Komisji wyborczych w Stanisławowie i Stryju.

Czytamy w „Kurjerze Stanisł.":

Zgodnie z postanowieniem art. 19 ustęp 1 ordynacji wyborczej z 28. lipca 1922 Nr. 66 Dz. U. Rz. P. poz. 599 zamianował Generalny Komisarz wyborczy p. Stanisława Orskiego, sędziego okręgowego przy sądzie okręgowym w Stryju przewodniczącym Okręgowej Komisji wyborczej Nr. 52 w Stryju, a zastępcą przewodniczącego tej Komisji p. Witolda Szulakiewicza, sędziego okręgowego w Stryju, oraz zamianował p. Mariana Wawrzkowicza, wiceprezesa Sądu okr. w Stanisławowie, przewodniczącym Okr. Komisji wyb. Nr. 53 w Stanisławowie, a zastępcą przewodniczącego tejże Komisji p. Wincentego Ziarkiewicza, sędziego okr. przy Sądzie okr. w Stanisławowie.

Zgodnie z postanowieniem art. 19. ust. 2 ordynacji wyborczej z 28. lipca 1922 Nr. 66 Dz. U. Rz. P. Nr. 590 mianuję p. Eugenjusza Swobodę, radcę Województwa w V. stopniu służbowym, członkiem Okr. Komisji wyb. Nr 52 w Stryju, a zastępcą w czynnościach członka tejże Komisji p. Stefana Nowaka, starostę w Stryju oraz mianuję p. Władysława Guckler-Wisłockiego, radcę Województwa, członkiem Okr. Komisji wyborczej Nr. 53 w Stanisławowie, a zastępcą w czynnościach członka tej komisji p. Mieczysława Kaliniewicza, radcę Województwa w Stanisławowie.

Ze spraw kobiecych.

KLUB POLITYCZNY KOBIET POSTĘPOWYCH W WARSZAWIE.

W zeszłym miesiącu odbył doroczne Walne zebranie klub polityczny kobiet postępowych. Zagaiła zebranie prezeska Dr. Budzińska-Tylicka dając w przemówieniu swem pogląd na prace i cele klubu. Konstytucja przyznała kobietom szereg praw, uznała słuszność ich żądań na polu ekonomicznem i społecznem, ale zrealizowanie tych dążeń postępuje bardzo powoli. Klub dążył wytrwale do współpracy bezpośredniej z Sejmem. W sprawie przeprowadzenia w Sejmie noweli, znoszącej ograniczenia praw cywilnych kobiet, klub polski kobiet postęp. składał memorjały do komisji sejmowej i komisji kodyfikacyjnej, domagając się szybkiego załatwienia kwestji. Obecnie klub żywo zajmuje się reformą prawa małżeńskiego i ślubami cywilnymi.

Zarząd klubu zorganizował Polską sekcję Międzynarodowej Ligi Kobiet dla pokoju i wolności, która działa na terenie polityki międzynarodowych organizacji kobiecych. Liga obejmuje 26 narodów świata, dąży do urzeczywistnienia ideałów humanitarnych i pokojowych. Celem sekcji polskiej jest urabianie zagranicą dobrej opinji o Polsce i zaznajamianie z kulturą i potrzebami naszego kraju.

Do sekcji polskiej należy kilkadziesiąt organizacji i związków kobiecych kraju całego.

Klub polityczny kobiet postępowych wysyłał delegatki na międzynarodowe kongresy i tak na kongres pracy w Waszyngtonie, kongres pracy kobiet w Genewie, kongres Międzynarodowej Ligi kobiet Pokoju i Wolności we Wiedniu.

ZJAZD ZIEMIANEK W WARSZAWIE.

Zjednoczone koła ziemianek urządziły Walne zebranie w Warszawie. Rok ubiegły pracy Stowarzyszenia różni się od poprzednich większą wydajnością w sekcjach gospodarczych i wprowadzeniem pierwiastka społeczno-politycznego do działalności Ziemianek. Z sekcji gospodarczych, ogrodniczo-nasienna wykazała rezultaty ze sprzedaży nasion z piętnastu punktów, hodujących nasiona mat. kwiatowe i warzyw. Sekcja miała obrotu 3,500.000. W sekcji drobiu zakupiły stowarzyszone 3.382 sztuk jaj drobiu rasowego. Sekcja organizuje udział Ziemianek w wystawie drobiu w dniach 26. i 27. listopada w Krakowie.

Sprawozdanie sekcji wychowawczej zawiera pogląd na rozwój kół gospodarczych prowadzonych przez Ziemianki. Szkoły takie dla dziewcząt wiejskich znajdują się w Mirosławicach, Marysinie, Nałęczowie, Możdżkach, wyższa szkoła gospodarcza w Puławach.

Sekcję prasową utworzono celem wyrobienia w kobietach uświadomienia politycznego. Sekcja propaguje udział kobiet w ciałach politycznych, samorządowych, radach gminnych i organizuje jak najliczniejszy udział kobiet w wyborach do Sejmu.

Na terenie pracy międzynarodowej kobiet, Ziemianki w roku tym wzięły udział w obradach kongresu międzynarodowego szkół gospodar-

czych w Paryżu. Delegowana przedstawiła rozwój szkolnictwa gospodarczego w Polsce. Szkoda, że sprawozdania tego nie umieszczono w pismach francuskich referujących o kongresie. Sekretarjat Ligi wychowania rodzinnego utworzony przez Ziemianki przygotowuje materjały na kongres D'education familiale, mający się odbyć w Brukseli.

1 lipca ukazał się miesięcznik „Rodzina", wydawany przez wydział wychowawczy Ziemianek. Pismo to poświęcone jest zagadnieniem wychowania, życia rodzinnego, rolnictwa.

Referaty na Zjeździe wygłoszono następujące: „O hygienie wsi" prof. Le Brun, „O ozdobie wsi" p. Rogowicz i „O wychowaniu narodowem".

Ze spraw kolejowych.

(Słuszne zarządzenie. — Rezerwowanie miejsc w pociągach. — Zniesienie opłat kolejowych za wzmocnioną ochronę przesyłek.)

W czasach wojennych byli podróżni klasy drugiej częstokroć zniewoleni odbyć jazdę w wagonie twardym klasy trzeciej, odpowiednio oznaczonym, co tłumaczono względami sanitarnemi oraz brakiem wagonów. Zwyczaj ten utrzymał się na niektórych linjach kolejowych do dnia dzisiejszego z krzywdą dla odnośnych podróżnych, opłacających wyższe należytości.

Jak donoszą z Warszawy, wydało Ministerstwo kolei żelaznych w uwzględnieniu słusznych zażaleń podróżującej publiczności zakaz używania przy pociągach osobowych wagonów trzeciej klasy w miejsce wagonów klasy drugiej, po zmianie jedynie napisu III. na II., jak również pobierania należytości za klasę drugą, jeżeli wagonu miękkiego do pociągu dostarczyć nie można. W wypadkach, w których zajdzie potrzeba używania wagonu twardego trzeciej klasy w miejsce wagonu klasy drugiej, winny stacje, które formują składy pociągów, uwiadomić wszystkie stacje dotyczącego odcinka, aby kasy osobowe nie sprzedawały do dotyczących pociągów biletów drugiej klasy. O ile znajdą się w takim wagonie podróżni, zaopatrzeni już biletami drugiej klasy, to personal pociągowy ma ich zwrócić na drogę reklamacji.

Ponadto mają konduktorzy przy takich pociągach zwrócić baczną uwagę na sortowanie podróżnych.

= W roku 1919 wprowadziło Ministerstwo kolei żelaznych rezerwowanie miejsc w pociągach pasażerskich w wypadkach godnych uwzględnienia dla urzędników państwowych, udających się w dalszą podróż służbową. Obecnie donoszą z Warszawy, że Ministerstwo to wobec uporządkowanych stosunków w ruchu pasażerskim, oraz ze względu na to, że rezerwowanie miejsc w pociągach wymaga odpowiedniego aparatu administracyjnego i szeregu wykonawców i jest ponadto powodem do ustawicznych ostrych zajść z publicznością, zniosło swe dawniejsze zarządzenie, jak w ogóle wszelkie rezerwowanie miejsc w pociągach, i wydało stosowne polecenie do podwładnych organów.

Zarządzenie obecne nie stosuje się jednak do przejazdu posłów sejmowych do Warszawy i z powrotem na linjach, na których nie kursują oddzielne wagony poselskie, tudzież do osób wysoko postawionych, których — wedle osobnych postanowień, ogłoszonych swego czasu w „Gazecie Lwowskiej" — przewozi się we wagonach salonowych, względnie w oddzielnych przedziałach.

= Równocześnie z przejęciem na siebie przez kolej pełnej odpowiedzialności za brak, ubytek lub uszkodzenie przesyłek nadanych do przewozu, wprowadzono w ubiegłym roku nową opłatę „za wzmocnioną ochronę przesyłek" w wysokości 10-procentowego dodatku do przypadających należytości za przewóz. — Z dniem wejścia w życie nowego wydania taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, zawierającej znacznie podwyższone stawki taryfowe, została opłata ta zniesiona. Odnosi się to zarówno do zwyczajnych przesyłek towarowych, jak i przesyłek pospiesznych, oraz przesyłek nadzwyczajnych (ekspresowych).

Pomoc lekarska dla urzędników i nauczycieli.

Czyniąc zadość powszechnie ze sfer urzędniczych podnoszonemu dezyderatowi, ustanowiła Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 24. marca 1922 (Monitor Polski Nr. 69) organizację tymczasową pomocy lekarskiej dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, powołanych do służby przez nominację oraz dla członków ich rodzin na koszt Skarbu Państwa, zapowiadając w przyszłości ustawowe uregulowanie tej sprawy.

W dalszych rozporządzeniach wykonawczych wyjaśniło Ministerstwo zdrowia publ., że pomoc lekarska na koszt Skarbu Państwa należy się także nauczycielom szkół powszechnych.

Pomoc lekarska obejmuje poradę lekarską, której udzielają lekarze zakontraktowani, pomoc położniczą, pewne zabiegi specjalistyczne, między innemi także dentystyczne, dalej dostarczenie lekarstw oraz środków opatrunkowych, wreszcie bezpłatne leczenie szpitalne w pewnych wypadkach.

Tylko we Lwowie i w większych miastach (Drohobycz, Jarosław, Przemyśl, Rzeszów, Sambor) ustanowiono lekarzy ze stałemi poborami, zresztą wszędzie są lekarze umówieni za opłatę od poszczególnych ordynacji, a na prowincji nie jest zasadniczo wykluczonym wolny wybór lekarzy z pośród grona umówionego i są powiaty, w których prawie wszystkich lekarzy do udzielania pomocy urzędnikom zaangażowano.

Jednak w większej części powiatów przeprowadzenie organizacji, o której mowa, napotkało na wielkie trudności, gdyż lekarze prywat. z polecenia Związku lekarzy i Izb lekarskich bojkotują tę instytucję, domagając się konsekwentnego wprowadzenia systemu wolnego wyboru lekarzy i unormowania wynagrodzeń lekarskich w porozumieniu z reprezentacją lekarzy.

Aby tymczasowo, dopóki ten spór Związków zawodowych lekarzy z rządem nie będzie wyrównanym, ułatwić urzędnikom i ich rodzinom leczenie, przedstawicielstwo lekarzy w Krakowie zawarło umowę z organizacjami urzędniczemi, na podstawie której lekarze tamtejsi zobowiązali się zniżyć dla urzędników i ich rodzin honoraria do połowy, a to aż do czasu należytej poprawy bytu funkcjonarjuszy państwowych.

Z drugiej strony Ministerstwo zdrowia poleciło poruczyć lekarzom powiatowym udzielanie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy państwowych i ich rodzin.

Nie wszyscy jednak lekarze powiatowi zajmują się praktyką prywatną, a nadto lekarz powiatowy, mający bardzo wiele zajęć służbowych, może tylko bardzo niewiele czasu poświęcić leczeniu urzędników.

Pomimo takich trudności organizacja pomocy lekarskiej dla urzędników i nauczycieli na koszt Państwa w Województwie lwowskiem stopniowo się rozwija, a w samym Lwowie zyskuje coraz więcej uznania.

Utworzono tu dla funkcjonarjuszy państw. osobne ambulatorjum w gmachu Województwa przy Wydziale zdrowia, gdzie codziennie zgłasza się kilkadziesiąt osób o poradę. Zajętych jest obecnie trzech lekarzy w ambulatorjum, którzy posiadają odpowiedni personal pomocniczy.

Lekarze, ordynujący w ambulatorjum, otrzymują pobory VII. stopnia płacy.

Wobec znacznego wzrostu czynności zajdzie wkrótce potrzeba powiększenia liczby lekarzy ordynujących.

Oprócz leczenia ambulatoryjnego, lekarze, ordynujący w ambulatorjum odwiedzają ciężko chorych po domach.

Na 27 powiatów Województwa tylko w powiatach: Cieszanów, Dobromil, Gródek, Krosno, Nisko, Przeworsk, Sanok, Sokal nie podjęli lekarze prywatni leczenia urzędników i nauczycieli według norm Rady Ministrów. W tych powiatach funkcjonują tymczasowo lekarze powiatowi, a niektórzy z nich cieszą się w praktyce prywatnej znacznem uznaniem, więc też i urzędnicy z ich pomocy chętnie korzystają. Za te czynności lekarze powiatowi otrzymują osobne wynagrodzenie, takie samo, jakie wyznaczone jest dla lekarzy prywatnych. Obecnie przypada za każdą ordynację w domu lekarza 300—400 mk., za wizytę w domu chorego w miejscu 600—800 mk., w nocy podwójnie, za wyjazdy liczy się po 1000 mk. za każde pół godziny straty czasu.

Postulat wolnego wyboru lekarzy we Lwowie toruje sobie drogę. Mianowicie na rozpisany konkurs w celu pozyskania dla organizacji rządowej pomocy lekarskiej specjalistów, oznajmili specjaliści pewnego działu, że są gotowi zawrzeć umowę zbiorową o pewien ryczałt miesięczny z zastrzeżeniem wolnego wyboru między oferentami i z tem, że w granicach ryczałtu umówionego sami lekarze, w miarę wykazanych ordynacji, będą się dzielili przypadającą należytością.

Jest to więc propozycja t. zw. względnego wyboru lekarzy z systemem punktowym co do honorarjów według wzorów, od dawna ustalonych zagranicą. Zdaje mi się, że w tej postaci wolny wybór lekarzy nadaje się do przyjęcia i dobrze rozwiązuje sprawę.

Dr. Mikołajski.

KRONIKA.

Kalendarz. Niedziela, 3 września. Rz.-kat.: 13 po św. — Gr.-kat.: 13 po Sosz. — Słowiański: Czesława.

Poniedziałek, 4 września. Rz.kat: Joach Roz.— Gr.-kat.: Ahawtenika — Słowiański: Rościsława.

— Raut Targów Wschodnich. Zaproszenia na raut Targów Wschodnich, który jak wiadomo odbędzie się 5 b. m. po przedstawieniu teatralnem w wspaniale odnowionych salach Kasyna i Koła lit. art., można otrzymywać od dziś w sekretarjacie Kasyna. Raut na którym obecni będą przedstawiciele centralnego rządu, Marszałek Trąmpczyński z licznem gronem posłów i zagranicznych delegacji, rozpocznie się przepięknym prologiem pióra znanego poety St. Rossowskiego, wygłoszonym przez art. dramatycznego i dyr. szkoły dramatycznej p. Frączkowskiego. Szczegóły programu podamy w następnym numerze.

— Prasa jako wystawca na II. Targach wschodnich. Jak już donosiły pisma lwowskie, na tegorocznych „Targach wschodnich" Prasa będzie odgrywała rolę nietylko honorowego gościa, ale także i współwystawcy. Przedewszystkiem, jak już wiadomo — dziennikarstwo reprezentować będzie wystawa prasowa, na użytek której zarezerwowany został obszerny westibul w t. zw. Pałacu sztuki. W wystawie tej osobne miejsca mieć będzie sześć pism codziennych (cztery warszawskie i dwa krakowskie, ponadto wydawnictwa Ajencji Wschodniej, Reklamy Polskiej i „WAW'u".

Oprócz tej ogólnej wystawy prasowej, osobne koje zajęły: „Tygodnik handlowy" (4 metry), „Ekonomista" Warszawa (16 metrów), „Herold kupiecki" Lwów (4 metry) i „Tygodnik dostaw" Lwów (4 metry). Wkońcu ma swoją osobną koję Księgarnia kolejowa „Ruch"

— Przepustka i pasporty dla kupców rosyjskich na czas Targów Wschodnich. Ministerstwo spraw zagranicznych upoważniło telegraficznie wszystkie starostwa nadgraniczne do wydawania za opłatą 5000 Mk. osobom zgłoszonym imiennie albo przez polskie firmy zarejestrowane dla handlu ze Wschodem, albo przez Zarząd główny Targów Wschodnich we Lwowie przepustek na wyjazd do Polski z prawem pobytu we Lwowie w czasie od 5 do 15 września b. r. Osoby te mają obowiązek niezwłocznego meldowania się we Lwowie po przybyciu i powrotu przez ten sam punkt przejściowy. Firmy zgłaszające udział rosyjskich kupców, będą za dochowanie przez przybywających terminu pobytu i drogi powrotu odpowiedzialne.

Wjazd do Polski dozwolony jest tylko w punktach przejściowych na terenie województw tarnopolskiego i wołyńskiego, oraz Stołpce dla środkowego i północnego pasa granicznego.

Jako miejsca wjazdowe dla osób zaopatrzonych w pasporty, wyznaczono Równo, Baranowicze i Podwołoczyska. Równocześnie wydano polecenie szybkiego załatwienia spraw pasportowych, na żądanie atoli Ministerstwa spraw wewnętrznych ograniczono ważność pasportów na wyjazd do Lwowa i pobyt tylko na czas od 5 do 15 września.

— Delegacja Targów Pragskich. Jako delegat Targów pragskich na otwarcie Targów Wschodnich przybywa w niedzielę do Lwowa jeden z ich dyrektorów dr. Rożac.

— Wpisy w szkole położnych (prz. ul. Pi...

rów 4. we Lwowie odbędą się między 1 a 5 października b. r. od godz. 9 do 11 przedpołudniem. Kandydaci mają się zgłosić w tym terminie osobiście i wykazać się świadectwem ukończonej szkoły ludowej, przynależności, moralności, zdrowia i szczepienia tudzież metryką chrztu względnie i ślubu.

— **Gmach Kasyna i Koła literacko-artystyczn.** odnowiony i odczyszczony w ciągu miesięcy wakacyjnych wewnątrz gruntownie kosztem paru milionów marek, przedstawia się bardzo sympatycznie. Sale balowe, restauracyjną, kartową mniejszą i salę posiedzeń, dalej sekretarjat, szatnię i klatkę schodową odmalowano i odlakierowano, zastosowując wszędzie jasne koloty pastelowe lub białe. Roboty, prowadzone pod kierunkiem młodego architekty i. Weissa, zdobyły sobie powszechne pochwały. Tak odnowiony gmach otworzy swe podwoje na przyjęcie gości z całej Polski i z zagranicy podczas wspaniałego rautu, zapowiedzianego na wtorek, 5 b. m. przez komitet II. Targów wschodnich na rzecz wdów i sierót po dziennikarzach polskich. Będzie to świetna inauguracja nowego sezonu, który zapowiada się bardzo pięknie.

— **Dyrekcja Policji** zarządza co następuje: Od dnia 4 września b. r. na czas Targów Wschodnich ustanawia się dla dorożek jadących z dworca głównego i na dworzec rutę ulicami: Leona Sapiehy, Szeptyckich, Mickiewicza, i Jagiellońską. Dojazd na plac Targów Wschodnich wszelkiemi powozami i automobilami odbywać się ma ulicami Zyblikiewicza i św. Zofji, odjazd ulicą Poniatowskiego.

Niestosujący się do powyższego zarządzenia pociągnięci zostaną do surowej odpowiedzialności.

— **Nowa placówka gospodarcza na Wołyniu.** Z inicjatywy Okręgowego zarządu P. S. L. w Łucku odbyło się w niedzielę, 27 z. m., zebranie organizacyjne w sprawie ukonstytuowania tymczasowego zarządu Rad gospodarczych na Wołyniu.

Na posiedzeniu wspólnem przedstawicieli Polaków, Ukraińców i Czechów, po wysłuchaniu referatów w tej sprawie pp. Bolesława Grabowskiego i inż. Świdy-Stolarczyka, oraz po dyskusji szczegółowej, uznano za konieczne powołać do życia Rady gospodarcze i w tym celu postanowiono wybrać Tymczasowy zarząd, który zajmie się sprawami organizacyjnemi.

Z przebiegu całej dyskusji wyczuć można było poważną troskę obywateli Wołynia o ekonomiczne podniesienie kraju z ruin powojennych.

— **Pierwszy polski samochód.** „Kurjer Informacyjny" donosi, że dziś wysłano na Targi Wschodnie we Lwowie pierwszy automobil wykonany przez firmę Kozłowski i Frączkowski w Warszawie. Polski samochód, wykonany całkowicie w kraju, jest nieco mniejszy od Forda, na dwie osoby posiada szybkość 40 km., a cena jego wynosi około półtora miljona Marek, to jest mniej, niż cena zwykłego motocyklu.

— **Most kolejowy na Wiśle.** „Kurjer Informacyjny" podaje, że dziś odbyło się poświęcenie pierwszego filaru mostu kolejowego na Wiśle w Warszawie. Po poświęceniu filaru i zamurowaniu aktu pamiątkowego, biskup ks. Gall wygłosił przemówienie, w którem podkreślił doniosłość rozszerzenia komunikacji w Polsce. Następnie zabrał głos prezes dyrekcji budowy inż. Berkowicz i przedstawił rozwój budowy, poczem goście na łodziach motorowych udali się do przystani wioślarskiej, gdzie odbyło się śniadanie, podczas którego wygłoszono szereg toastów.

— **Wzrost drożyzny.** „Przegląd Wieczorny" podaje, że na wczorajszem posiedzeniu komisji badania cen przy Głównym Urzędzie statystycznym określono wzrost drożyzny na miesiąc sierpień dla rodziny robotniczej złożonej z 4 osób i nie otrzymującej deputatów, na 15·26 proc.

— **Przygotowania do wyborów.** „Gazeta Warszawska" podaje, że komisarz rządu polecił rozlepić plakaty zawiadamiające o podziale Warszawy na 340 obwodów wyborczych, rozlokowanych według komisarjatów policyjnych.

— **Statystyka czasopism polskich.** „Przegląd Wieczorny" podaje, że na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Ziemi Wileńskiej i polskiej części Górnego Śląska, wychodzi 130 dzienników i około 900 czasopism perjodycznych. Stosunki pod tym względem nie zmieniły się od roku ubiegłego.

— **Udział w wystawie spożywczej londyńskiej** jest pierwszem szczegółowo opracowanem wystąpieniem sił gospodarczych polskich na forum międzynarodowem pierwszorzędnej wagi. Dzięki pawilonowi polskiemu na wystawie londyńskiej nasze najważniejsze firmy z dziedziny rolnictwa i przemysłu spożywczego będą mogły wejść w bezpośredni kontakt z światem handlowym importowo-eksportowym międzynarodowym. Wystawa zapowiada się na ogół bardzo dodatnio. Pawilon polski zbudowany przez firmę „Martens i Deab" podług projektu prof. Lalewicza (w stylu chaty polskiej), przesłany został już do Londynu wraz ze znaczną częścią eksponatów. Udział w wystawie biorą: Związek fabryk cukru w Warszawie i Poznaniu. Spółka akcyjna handlu ziemiopłodami, fabryka wódek J. Baczewskiego, oraz wiele innych. Poza wszelkiego rodzaju ziemiopłodami i przetworami rolnemi pawilon polski przedstawi niemal całkowicie naszą hodowlę nasion selekcyjnych rolniczych.

Wystawiony będzie również specjalny dział ziół leczniczych. Według nadesłanych przez komitet londyński informacji, pawilon polski pod względem zewnętrznym wywarł w Londynie bardzo dobre wrażenie, naogół zaś budzi ogólne zainteresowanie.

— **Spis wagonów** towarowych znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego. Na zarządzenie Ministerstwa kolei żelaznych odbył się dnia 1 września b. r. o godzinie 12 na całym obszarze Państwa Polskiego równoczesny spis wszystkich kolejowych wagonów towarowych, znajdujących się bądź to przy pociągach w biegu będących, bądź to na torach stacyjnych, bocznicach i t. p., z dokładnem oznaczeniem rodzaju wagonów, cech, serji, numerów, a co do wagonów obcych także i Państwa, do którego należą. Ze względu na ważność tego zarządzenia polecono wszystkim organom kontrolnym, oraz naczelnikom stacji czuwać osobiście nad należytem dokonaniem spisu, a w razie potrzeby czynnie interweniować.

— **Kanał morski do Tczewa.** „Przegląd Wieczorny" podaje: Sejmik powiatowy w Tczewie powziął jednogłośnie uchwałę aby projekt kanału morskiego do Tczewa uznano jako konieczność państwową i aby energicznie poparto ów projekt. O treści uchwały zawiadomiono Ministra przemysłu i handlu, robót publicznych, Ministra kolei, pracy i opieki społecznej, oraz Ministerstwo spraw wojskowych.

— **Towarzystwo przyjaciół Krzemieńca** powstało na Wołyniu z inicjatywy dyrektora departamentu Ministerstwa spraw wewn. p. Tadeusza Łady. Towarzystwo ma na celu współdziałanie w rozwoju i podniesieniu się Krzemieńca pod względem gospodarczym, kulturalnym, estetycznym i zdrowotnym. Przystąpiło doń pierwszego dnia kilkudziesięciu przedstawicieli inteligencji. Wpisowe wynosi 15.000 Mk.

— **Wielka katastrofa kolejowa.** Z Santiago de Chile donoszą: Podczas katastrofy parowca łteka zdołano uratować 13 osób. Liczba ofiar wynosi przeszło 300.

— **Tragiczne wypadki na kolejach.** Onegdaj jechał pociągiem ze Stanisławowa do Hołoskowa do zajętego na tejże stacji syna swego, emeryt. urzędnik Banku Mieszczańskiego w Stanisławowie Wincenty Brodman. Przy wjeździe do Hołoskowa wyskoczył Brodman z będącego jeszcze w ruchu pociągu tak nieszczęśliwie, że zmiażdżony przez koła pociągu poniósł śmierć na miejscu w oczach syna czekającego na przyjazd swego ojca.

Tego samego dnia usiłował na stacji kolejowej w Chodorowie wskoczyć do wjeżdżającego pociągu żołnierz Franciszek Skiba, przyczem koła wagonu odcięły mu prawą nogę i odrzuciły ją daleko. W stanie beznadziejnym odwieziono Skibę do Lwowa.

—oo—

— **Mianowania w kolejnictwie.** Minister Kolei żelaznych zamianował inspektora kolei państw. Tadeusza Weicha, naczelnikiem wydziału zasobów dyrekcji kolei państw. w Stanisławowie, rewidenta Jana Dobruckiego kontrolorem kasowym w dyrekcji kolei państw. w Krakowie, st. komisarza budownictwa Zygmunta Liesenfelda, zastępcą naczelnika sekcji utrzymania kolei w Rzeszowie, wreszcie kierownikami działów w wydziale prawnym dyrekcji kolei państwowych w Katowicach, st. komisarza kolei państw. Dra Józefa Chojnackiego dla działu prawno-procesowego, st. komisarza kolei państw. Adama Mroza dla spraw ulgowych i st. komisarza kolei państw. Leona Soleckiego dla spraw ogólno administracyjnych.

—oo—

— (t. z.) **Przejechanie samochodem.** Samochód nr. 390, należący do przedsiębiorstwa naftowego Towarnickiego, wczoraj na ul. Gródeckiej przejechał o godz. 18 15, 8-letnią Annę Włosecką, zamieszkałą przy ul. Działyńskich 9. Po zaopatrzeniu przez pogotowie ratunkowe złamanego podudzia i pokaleczonych rąk i twarzy, dziecko poruczono opiece domowej.

— (t. z.) **Pociąg towarowy zrabowany.** Z pociągu towarowego nr. 189 idącego z Krakowa, w czasie kilkuminutowego postoju na Lewandówce pod Czerwonym mostem, nieznani sprawcy, po rozbiciu wagonu, skradli 2 bale sukna i 3 bale skóry, ogólnej wartości 3 miljony marek. Winę ponosi konduktor kolejowy, który prywatnemu konwojentowi nie pozwolił jechać wraz z wozem.

— (t. z.) **Kradzież wojskowych mundurów.** Z fabryki tekstylno-konfekcyjnej przy ul. Janowskiej, która była zarazem szwalnią wykonywającą roboty dla wojska, pod kierownictwem dyr. Bernarda Frosta, pracujące tam szwaczki wynosiły od dłuższego czasu materjały wojskowe. Ciekawem jest, że szwalnia ta znajduje się naprzeciw budynku policji, skąd wywiadowcy, oraz posterunkowi mogli najdokładniej obserwować każdą osobę wychodzącą ze szwalni. Rozmiary kradzieży będą ustalone po przeprowadzeniu szkontrum.

—oo—

— **Związek Dublańczyków-Agronomów** (Oddział Małopolski we Lwowie Kopernika 20, III p. Biuro Związku rewizyjnego Spółdzielni rolniczych) prowadzi biuro pośrednictwa pracy dla swych członków — zwraca się niniejszem do P. T. Właścicieli majątków ziemskich o zgłaszanie pod wskazanym adresem wolnych posad: Dyrektorów i administratorów dóbr oraz praktykantów rolnych.

—o—

— **Szkoła dramatyczna** Fr. Frączkowskiego przy konserwatorjum Tow. muzycznego (Chorążczyzny 7), zatwierdzona przez Minist. W. R. i O. P. dla sztuki, rozpoczyna drugi rok pracy 10 b. m. Wpisy do 9 b. m włącznie.

W składzie grona profesorskiego i programie zaszły pewne zmiany. Wykłady objęli: Parandowski Jan, kierownik literacki, wykład: Literatura dramatyczna powszechna; dyr. Strøner Władysław: Kostjumologia; Wasylewski Stanisław: O stylach epok; dr. Mirski Józef: Literatura dramatyczna polska; Wolska Barbara: Taniec plastyczno-rytmiczny; Króliński J. Kazimierz: Mowa ludu polskiego (z ćwiczeniami); Frączkowski Franciszek: Technika wymowy, deklamacja, gra sceniczna.

Szkoła dramatyczna posiada własną scenę która służyć będzie w pierwszym rzędzie celom dydaktycznym t. j. praktycznym próbom gry i inscenizacji, ponadto zaś stanie się teatrem eksperymentalnym, w którym wystawiane będą przy współudziale autorów sztuki, nowe i oryginalne nieznajdujące miejsca na scenach wielkich.

TELEGRAMY.

OSADNICTWO WOJSKOWE.

Warszawa. (PAT.). „Przegląd Wiecz." podaje: W wykonaniu ustawy z 17. grudnia 1920 o nadaniu ziemi żołnierzom W. P., Ministerstwo spraw wojskowych przystępuje obecnie do układania listy kandydatów w trzeciej kolejce na r. b. Ministerstwo spraw wojsk. zarządzi przekazanie wszystkich aktów dotyczących osadnictwa według zasady terytorjalnej, t. zn., że te akty, które kandydat wnosił o przydział ziemi do pułku lub dywizji przy której służył, będą skierowane do referenta osadniczego tego DOK., na którego terenie kandydat ma stałe miejsce zamieszkania.

KANDYDATURA KOBIETY DO SENATU.

Warszawa. (PAT.) Klub „Wyzwolenia" zakomunikował naszemu korespondentowi następującą wiadomość: Na okręgowym zjeździe „P. S. L. Wyzwolenie" powiatów włocławskiego, nieszawskiego i lipnowskiego, odbytym w dniu 27. września, we Włocławku panią Jadwigę Dziubińską postawiono na pierwszem miejscu kandydatur poselskich z okręgu włocławskiego. Po stanowczem zrzeczeniu się kandydatury została p. Dziubińska wybrana przez aklamację na kandydatkę do Senatu z okręgu włocławskiego. Jest to pierwsza kandydatura kobiety na stanowisko senatorskie.

GOŚCIE W DRODZE.

Paryż. (PAT.). Delegacja studentów francuskich odjechała wczoraj do Polski.

RUCH KOLEJOWY W POLSCE.

Warszawa. (PAT.). Ministerstwo kolei żelaznyh komunikuje następujące dane za kwartał II. r. 1922, dotyczący ruchu na sieci kolei państw.: Ogólna długość eksploatowanych linji kolejowych wynosiła 16.199 km., po potrąceniu zaś odcinków zamkniętych dla ruchu 15.887 km. Obieg pociągów osobowego ruchu wynosił 9,718.604 km., ruchu towarowego 7,038.760 km. Przebieg wagonów taboru osobowego wynosił 248,376.140 osio-kilometrów, wagonów taboru towarowego: ładowanych 335,279.876 osio-kilometrów, próżnych 173,384.573 osio-kilometrów. Przebieg ciężaru pociągów brutto ruchu osob. wynosił 1,999.788.000 tonno-kilometrów, pociągów ruchu towarowego 3,993.079.000 tonno-kilometrów. Załadowano na stacjach kolei państwowych 535.176 wagonów, przyjęto od kolei zagranicznych 168.549 wagonów ładowanych. Dane powyższe obejmują 8 dyrekcji kolejowych, a mianowicie: warszawską, radomską, lwowską, stanisławowską, poznańską, gdańską i wileńską.

KOMISJA REPARACYJNA.

Wiedeń. (PAT.) O końcowem posiedzeniu komisji reparacyjnej donoszą z Paryża: Komisja zgodziła się na kompromisowy projekt belgijski, według którego następne spłaty Niemiec mają być do końca tego roku uiszczane za pomocą bonów skarbowych.

Do „N. Fr. Presse" donoszą z Paryża: Popołudniowe posiedzenie komisji reparacyjnej trwało od godz. 17 do 20. Delegat angielski Bradbury postawił wniosek, aby Niemcom udzielić moratorjum do końca b. r. Wniosek ten odrzucono.

Paryż. (PAT.) Havas. Komisja reparacyjna odrzuciła wniosek Bradbury'ego w sprawie udzielenia Niemcom moratorjum bez żądanych gwarancji. Delegaci Anglji głosowali za udzieleniem moratorjum, delegaci Francji i Belgji przeciw, a delegaci Włoch wstrzymali się od głosowania. Komisja reparacyjna przyjęła rezolucję, w której oświadcza, że uznała za stosowne nie udzielać moratorjum i uważa za celowe wypowiedzieć się co do zabezpieczenia ścisłego dotrzymania przez Niemcy dostaw drzewa i węgla.

Londyn. (PAT.) „Times" donoszą, że Bradbury przybywa dziś do Londynu celem złożenia sprawozdania z obrad komisji odszkodowań.

FRANCJA PRZYGOTOWUJE SIĘ DO ZASTOSOWANIA SANKCYJ KARNYCH.

Berlin. 2/9. Wolff. „New York Herald" donosi, że według pogłosek obiegających w Paryżu wojska francuskie w Nadrenji otrzymały rozkaz trzymania się w pogotowiu. Donoszą również o przesunięciach wojsk francuskich w Nadrenji.

Paryski korespondent „Berliner Tagblattu" donosi, jakoby francuskie ministerstwa skarbu i wojny miały otrzymać rozkaz przygotowania planu obsadzenia obwodu Ruhr. Pismo donosi, że rząd francuski zapytał oficjalnie w Brukseli, jakie stanowisko zająłby rząd belgijski na wypadek, gdyby Francja zastosowała wobec Niemiec zarządzenia wojskowe. W poinformowanych kołach twierdzą, że rząd angielski zajmie stanowisko nieprzychylne.

RYCHŁO W CZAS!

Berlin. (PAT.). Wolff. Wydział polityczno-gospodarczy państwowej Rady gospodarczej postanowił zbadać przyczyny i skutki spadku marki niemieckiej i zastosować środki zapobiegawcze.

Z LIGI NARODÓW.

Wiedeń. (PAT.). „N. Fr. Presse" donosi z Genewy: Pierwsze zwyczajne posiedzenie Rady Ligi Narodów odbyło się wczoraj popołudniu. Na porządku dziennym jako pierwszy punkt obrad, postawiono kwestję austrjacką. Prezes ekonomicznej sekcji Rady, ambasador brazylijski w Londynie Dagarna, zaprosił zastępców Austrji hr. Mensdorffa i min. Grünbergera do zajęcia miejsca w sali obrad. Prezes oświadczył, że komisja finansowa Ligi otrzymała polecenie zbadania bezzwłocznie sytuacji gospodarczej Austrji. Rada Ligi wysłucha w tej sprawie delegatów Austrji koło środy.

AUSTRJA NA MADEJOWEM ŁOŻU.

Paryż. (PAT.). W. B. K. Austrjacki minister spraw zagranicznych w wywiadzie z genewskim przedstawicielem Kablogramu oświadczył, że apel Austrji do Ligi Narodów jest ostatnim jej krokiem na drodze ratunku. Jeżeliby i tym razem pomoc zawiodła, nie znajdzie się w Austrji rząd, któryby wziął odpowiedzialność za mogące wyniknąć stąd komplikacje, nietylko w Austrji, lecz w Europie naddunajskiej.

Rzym. (PAT.). Ponieważ projekt unji celnej z Austrją rozbił się z powodu trudności finansowych, gospodarczych i politycznych, postanowiono udzielić austrjackiemu Bankowi emisyjnemu pożyczki 20 miljonów lirów natychmiast, a nadto 50 miljonów w ratach miesięcznych po 10 miljonów. Prócz tego ma być doprowadzony do skutku układ handlowy, co do którego rokowania już są w toku.

Genewa. (PAT.). Rada Ligi Narodów poleciła komitetowi finansowemu zbadanie ponowne sytuacji w Austrji. We środę Rada wysłucha exposé delegatów austrjackich.

MARKI NIEMIECKIE.

Berlin. 1/9. Wolff. Na okres od pierwszego do 12. września ustalono stopę przerachowania w urzędach celnych na 28 tysięcy 900 marek papierowych za 100 marek w złocie.

SOWIETY MAJĄ HUMOR.

Waszyngton. (PAT.) Rokowania rządu amerykańskiego z rządem sowieckim w sprawie wysłania do Rosji komisji Stanów Zjednoczonych dla zbadania sytuacji, można uważać za ukończone. Stany Zjednoczone odrzuciły warunki stawiane przez Rosję sowiecką, w których między innymi domagała się wysłania swej komisji ankietowej do Stanów Zjednoczonych. (!)

SĄSIEDZKIE UPRZEJMOŚCI.

Praga. (PAT.). Cz. B. P. Król Aleksander odwiedził prywatnie prez. Masaryka w jego letniej rezydencji w Lana. Po konferencji odbyło się śniadanie w ścisłem gronie, w którem oprócz pary królewskiej wzięli udział tylko prezydent ministrów Benesz i Jankovic.

NIEPOWODZENIA WOJSK GRECKICH.

Angora. (PAT.) Grecy usiłowali przekroczyć rzekę Meander, zostali jednak odrzuceni. Silna działalność artylerji tureckiej na wszystkich odcinkach.

AWANTURNICZY KSIĄŻĘ.

Grac. (PAT.) „Tagenpost" donosi z Belgradu: Zastępca prezydenta ministrów konferował wczoraj z adw. ks. Jerzego. Rząd jest gotów wypłacać księciu Jerzemu w razie jego pobytu zagranicą 350.000 franków francuskich rocznie z listy cywilnej i 60.000 franków z kasy państwowej. Gdyby jednak ks. Jerzy pozostawał w kraju, będzie otrzymywał apanaże 50.000 dinarów. Ks. Jerzy odrzucił propozycję rządu. Żąda on dla siebie z królewskiej listy cywilnej 1 miljon frank.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 2 września godz. 10·30.

Marki niemieckie	5·85	(6 75—7·25)
Franki francuskie	633	(000—000)
Franki szwajcarskie	6558	(—)
Funty sterlingi	30·890	(00·000 —)
Korony niem.-austr.	10—00	(12·00—14·00)
Wiedeń	—·—	(12·5—13·5)
Korony czeskie	188.—000	(265—275)
Praga, wypłata	000	(260.—270)
Dolary amerykańskie	8118—8200	(8358—8500)
„ kanadyjskie	7996 - 8077	(0300)
Zurych Marki polskie	0·0000	(000)
Lei	000	(0—00·00)
Liry	351	(—)
Budapeszt	000	(0·00)
Paryż	000	(000·00—000·00)
Berlin	0·60	(6·45—7·00)

Tendencja w dolarach silna.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

Z teatru.

Na drugą popisową rolę w ciągu swej tegorocznej gościny na scenie lwowskiej wybrał znakomity gość warszawski postać dr. Nitobe Tokeramo w czteroaktowym dramacie Melchiora Lenguela p. t. „Tajfun".

O wartości samego utworu pisaliśmy w roku bieżącym; dzisiaj podkreślić jeno możemy fakt, iż p. Wojciech Brydziński tym razem podniósł jeszcze walory artystyczne odtwarzanego typu.

Krytyka zarzucała mu może i słusznie używanie stale tych samych ruchów rąk. Było to tak dawniej; dzisiaj artysta wyzbył się tej nawyczki i dał nam postać przemyślaną w najdrobniejszych szczegółach z niezwykłą wprost subtelnością. Maska twarzy, chód, grymas, właściwy Japończykom, używanie głosu — wszystko razem składało się na całość skończoną, zaobserwowaną skrupulatnie na żywych wzorach, odtworzoną doskonale, dzięki czemu i postać dr. Tokeramo musiała zdobyć powszechne uznanie widzów, oklaskujących gorąco grę artysty po każdym akcie. Zwłaszcza scena japońska w akcie drugim, gwałtowna sprzeczka z Heleną Laroche, zakończona uduszeniem kochanki i ostatnie chwile przed śmiercią dr. Tokeramo utkwić musiały na długo w pamięci.

Z naszych artystów wybili się na plan pierwszy: w każdej roli ogromnie staranny i sumienny i nie powtarzający się p. Ludwik Czarnowski i p. Kazimierz Okornicki jako pełen żywiołowego temperamentu cygan-literat; p. Halina Bilińska-Czarnowska w roli histeryczki Heleny Laroche; p. Łodosiówna, oraz pp. Bielecki, Lerewicz, Czaki, Bonnard i inni.

Reżyserja była staranna, akt trzeci jednak, rozgrywający się w sądzie paryskim, wymaga stanowczo innej wystawy. Sędziowie przysięgli i wotańci zbyt młodzi, nieodpowiednio ucharakteryzowani, zwyczajne ławki jodłowe i t. p. — wszystko to raziło i psuło niepotrzebnie dodatnie wrażenie.

— mre —

Sprawy gospodarcze.

Obligacje polskiej 6 prc. pożyczki dolarowej w złocie. Poszukiwacze dobrze rentujących się papierów nie zwrócili dotąd należytej uwagi na fakt, że na naszym rynku pieniężnym pojawia się coraz częściej papier dający wszelkie gwarancje i przynoszący blisko 18 prc. rocznie. Papierem tym są obligacje 20-letniej 6 prc. pożyczki dolarowej w złocie. Przywożą ją głównie powracający wychodźcy polacy. Pożyczka dolarowa wypuszczona została przez Rząd Polski na rynku nowojorskim w r. 1920. Kupony obligacji płatne są w dolarach obliczonych na marki podług kursu dnia, półrocznie z dołu 1 kwietnia i 1 października. Rząd Polski wykupi pożyczkę do kwietnia 1940 r. dolarami w złocie. Kurs obecny wynosi 35 prc. od kapitału, co stanowi około 18 prc. rocznie. Cena ta zbyt niska utrzymuje się niezawodnie tylko dzięki niezrozumiałemu brakowi zainteresowania ze strony ogółu z czego korzystają spekulanci, wydając obligacje od nieświadomych ich wartości posiadaczy.

Eksport cukru czeskiego. „Narodni Listy" obliczają, że eksport cukru czeskiego w przyszłej kampanji za granicą będzie wynosić pół miljona cetnarów metrycznych.

SPORT.

(i) **Sędzia Pressler.** z wiedeńskiego kollegium sędziów został wyznaczony na zawody międzypaństwowe Polska—Rumunja, na prośbę tej ostatniej.

SZWEDZKIE MISTRZOSTWO LEKKOATLETYCZNE.

W Sztokholmie, w stadjonie Olimpijskim, odbyły się dnia 20. sierpnia szwedzkie zawody o mistrzostwo w lekkiej atletyce. Wyniki osiągnięto dobre:

Bieg 100 m.: Engdahl 11 sek. Bieg 200 m.: Engdahl 21·8 sek. (rekord). Bieg 400 m.: Engdahl 49:7 sek. Bieg 800 m.: Hultin 2:01 min. Bieg 1500 m.: Wide 4:03.5 min. Bieg 5000 m.: Backman 15:09.3 min. Bieg 10.000 m.: Backman 32:27.5 min. Bieg 110 m. z płotkami: Christiernsohn 15:08 sek. Bieg 400 m. z płotkami: Christiernsohn 56:6 sek. Bieg 4×100 m.: Malmö 43.9 sek. Bieg 4×400 m.: Hellas 3:26.2 min. Skok wzwyż: Jagenburg 1.85 m. Skok w dal: Abrahamsohn 7.02 m. Skok o tyczce: Rydberg 3.80 m. Rzut oszczepem: Lindström 62.06 m. Rzut dyskiem: Zofhagen 42.31 m. [illegible] kulą: Janson 14.20 m. Trójskok: Janson

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, w sobotę i jutro, w niedzielę „Tajfun", sztuka w 3 aktach (występy Brydzińskiego. — W poniedziałek „Ten, którego biją po twarzy", występ Brydzińskiego. — We wtorek „Zamarłe oczy", opera. — We środę „Tajfun", (występ W. Brydzińskiego).

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w sobotę, jutro, w niedzielę, w poniedziałek, wtorek i środę „Sybilla", operetka.

Drzewiecki Konrad. Zarys metodyki języka polskiego. Wydanie drugie, poprawione. Warszawa, nakład Gebethnera i Wolffa, 1922. r. 8-ka, str. 148 i VI. — Jest to drugie wydanie pracy autora (pierwsze wyszło w r. 1914.), której zadaniem podać wskazówki metodyczne dla uczących języka polskiego. Autor uwzględnia naukę poglądową (poglądu) czytania i pisania, przyczem zastanawia się nad rozmaitemi ich metodami, mówi w dalszym ciągu o czytaniu na drugim, trzecim, czwartym roku nauki szkolnej, pisowni, wypracowaniach i ćwiczeniach stylistycznych, czytaniu i objaśnianiu utworów literackich w szkole i w domu, w końcu o gramatyce. Opierając się na najważniejszej literaturze przedmiotu zarówno obcej jak naszej, jakoteż na własnem doświadczeniu pedagogicznem, dał autor w książce swej podręcznik, ułatwiający nauczycielowi zorjentowanie się w najważniejszych kwestjach metodycznych w odniesieniu do języka polskiego. Nad książką zawisło jednak fatum: druk jej rozpoczęty w r. 1920. ukończono dopiero w r. 1922., czemu przypisać należy znaczne luki w bijografji; mi dzy innemi nie mógł autor uwzględnić wydanej w r. 1921. metodyki St. Szobera.

— r. — n.

Brensztejn Michał. Bibljoteka Uniwersytecka w Wilnie do r. 1832-go. Wilno, nakład Księgarni Józefa Zawadzkiego w Wilnie. — 1922. 8. str 146. — Pierwsza to obszerniejsza publikacja o dziejach Bibljoteki uniwersyteckiej w Wilnie od jej początków do 1832. r, oparta na bardzo sumiennych badaniach autora, który dla pracy owej wykorzystał nietylko wszystkie rzeczy ogłoszone drukiem, odnoszące się do historji Bibljoteki wileńskiej, lecz także nieznane odnośne materjały rąk piśmienne, m. in. przechowane w b. Archiwum okręgu naukowego wileńskiego. Z przedstawienia autora dowiadujemy się o kolejnych losach bibljoteki, wchodzącej najpierw w skład akademji jezuickiej wileńskiej, potem szkoły głównej a wreszcie uniwersytetu wileńskiego. Skrzętnie notuje autor wszystkie wiadomości o darach składanych bibljotece, o prefektach i pomocnikach bibljotekarskich, a szczególy w tym właśnie kierunku zebrane o Grodku, Kontrymie, Bohatkiewiczu, Żukowskim, Jocherze, przynoszą dużo nieznanych rzeczy. Pożądanem uzupełnieniem pracy jest przedruk: „Ustaw, tyczących się Bibljoteki imperatorskiej Uniwersytetu wileńskiego z 1814. r." zestawienie ruchu w wypożyczalni i w czytelni w latach 1805—1832, jakoteż spis książek wypożyczonych z bibljoteki przez Mickiewicza, Zana, Towiańskiego i Słowackiego w latach 1816—1828.

— r. — n.

Choynowski Piotr. Pokusa. Wydanie drugie. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa 1922 8-ka str. 4 nlb i 242. Jest to drugie wydanie nowel znanego autora: Kuźni, Ruchomych piasków, Zdarzenia i Historji naiwnej. Na treść zbiorku, wydanego po raz pierwszy w 1917. r. powtórzonego obecnie bez zmiany, składają się następujące nowele: Pokusa, Panis bene merentium, Pan Bratkowski, Rodzina Kalinowskich, Czyn, Z czwartego plutonu, Nacje. I w nowem wydaniu cieszyć się będą niezawodnie piękne nowele autora, jednego z najlepszych naszych współczesnych nowelistów, tem samem uznaniem jakiego doznały w pierwszem, podobnie jak i inne jego utwory.

— r. — n.

— **Loterja artystyczna.** „Kooperatywa Związku artystów-plastyków" chcąc zebrać fundusze, urządza I. Wielką polską loterję artystyczną. Między wygrywających rozlosowane zostaną dzieła: Axentowicza, Fałata, Mehoffera, Uziembły, Tetmajera, Skoczylasa i wielu innych. Przypuszczamy, że piękne cele, popieranie rodzimej sztuki i zbliżenie się artystów do społeczeństwa, zainteresują i Lwów, podajemy, że bilety tej loterji nabywać można w sklepie p. Pawłowskiego, ul. Akademicka, w cenie 500 Mk. za bilet.

„Tydzień Polski". Wyszedł z druku nr. 35 i zawiera następującą treść: Od redakcji. — Obowiązek obywatelski. — Aleksander Lednicki. Zadania chwili. — Ludwik Kulczycki: Ordynacja wyborcza do Sejmu i Senatu. — Kronika wyborcza. — Aleksander Kraushar: W sprawie Decłymy. — Refleksor: Na marginesie. — Tadeusz Zieliński: Klechdy attyckie (odcinek).

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

L. cz. T. 41/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodozja Markiewicz w Drohobyczu wniosła o uznanie męża Józefa Markiewicza za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni popartych poświadczeniem Magistratu miasta Drohobycza z 22. kwietnia 1922 wynika, że Józef Markiewicz został w roku 1914 powołany do armji austrjackiej i wysłany został na front rosyjski. Od jesieni r. 1914 nie ma o nim żadnej wiadomości, zachod i przeto domniemanie, że zmarł, Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego, Józefa Markiewicza. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Zakrzewskiemu adw. w Drohobyczu wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 stycznia 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 26 kwietnia 1922. 8123

L. cz. T. 50/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja z Panczaków zam. Kuhiwczak w Podbużu prosi o uznanie jej męża Wasyla Kuhiwczaka za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni tudzież z zaprzysiężonych zeznań świadków Ołeksy Kuhiwczaka, Michała Klekisa i Michała Truskawieckiego wynika, że Wasyl Kuhiwczak jako jeniec przebywał w obozie St. Marja we Włoszech i że w miesiącu marcu 1920 zachorował na obłożną chorobę i rzekomo w szpitalu zmarł, Wobec powyższych okoliczności zachodzi ustawowe domniemanie śmierci Wasyla Kuhiwczaka. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Wasyla Kuhiwczaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Jakóbowi Lichtensteinowi adw. w Podbużu wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 stycznia 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego Wasyla Kohiwczaka.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 16 maja 1922. 8124

L. cz. 21/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Woźniak w Tatarach wniosła o uznanie jej męża Wojciecha Woźniaka za zmarłego i uznanie zawartego z nim w rzym. kat. kościele parafialnym w Dublanach w dniu 25 lutego 1919 małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni, świadka Marcina Woźniaka, poświadczenia Zwierzchności gminnej w Dublanach z daty 31 grudnia 1920, tudzież z zawiadomienia Dowództwa kompanji wynika, że Wojciech Woźniak jako żołnierz 46 p. Strz. Kres. brał udział w walkach polsko-bolszewickich na Litwie i w czerwcu 1920 zaginął. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Zachodzą przeto ustawowe wymogi domniemania śmierci Wojciecha Woźniaka. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Wojciecha Woźniaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze którego ustanawia się równocześnie obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. lipca 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego Wojciecha Woźniaka.

Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 19 maja 1922. 8125

T. 17/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kaśka z Bejów Zając w Rumnie wniosła o uznanie męża Ołeksy Zająca syna Jana za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni, przesłuchanego świadka Michała Romaniszyna oraz poświadczenia Urzędu gminnego z daty Rumno 16 marca 1922 wynika, że Ołeksa Zając syn Jana został w roku 1918 powołany do armji ukraińskiej, że po cofnięciu się armji ukraińskiej w lecie roku 1919 za Zbrucz walczył na froncie bolszewickim i w jesieni 1919 zachorował na tyfus. Gdy do tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości zachodzi przeto domniemanie że zmarł. Na podstawie ustawy z 31/3 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Ołeksy Zająca syna Jana. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Leonowi Karsłowi not. w Komarnie wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 grudnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V,

Sambor, dnia 6 kwietnia 1922. 8126

T. 443/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Wasyl Czupirczuk syn Jury, urodzony dnia 5/1. 1888 w Żabiu Bystrzec, powiatu K.....owskiego, ożeniony od 11/11 1913 z Paraską z M...garnków, powołany wedle zaprzysiężonych zeznań świadka i wnioskodawczyni Paraski Czupirczuk do służby wojskowej w dniu 1/8 1914. Na pismo wan. Czupirczuka brata Wasyla wystosowane do Tow. Czerwonego Krzyża nadeszła wiadomość, że Wasyl Czupirczuk poległ. Świadek Michał Charuk zaprzysiężony zeznał, że pełnił służbę wojskową razem z Wasylem Czupirczukiem przy 22 pułku obr. kraj., że często schodził się świadek z Wasylem Czupirczukiem, że przed świętami Bożego Narodzenia 1914 dowiedział się, od saniteta N. Kahaluka z Rumunji, że tenże widział Wasyla Czupirczuka zabitego na polu walki pod M...kowicami. Gdy zatem można przyjąć że zaistniałe warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 u. c. i § 1 ustawy z 31/3 1918 Dzpp. Nr. 128 zarządza się na wniosek Paraski z Morgoruków Czupirczuk żony zaginionego postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo p. adw. Dr. Szpunarowi w Żabiu którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Wasyla Czupirczuka syna Jury, wzywa się o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1/1 1923 jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Kolomyja, dnia 6 czerwca 1922. 8197

T. 331/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Melnyczuk Jakowa, urodzony w Podhajczykach powiat Kołomyja 14 kwietnia 18.1 odszedł przed laty jako nowobraniec do wojska. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Onufrego Michajluka, Jakóba Łazar ka Pawła narukow ł zaginiony w 11 roku życia t. w 1862 r. do 24 pułku piechoty w Kołomyji i od tego czasu więcej do Podhajczyk nie wracał. Wedle pisma Urzęd. gm. w Podhajczykach dnia 19/7 1921 zaginiony Iwan Melnyczuk Jakowa przed 58 laty odszedł do wojska i od tego czasu słuch po nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieja warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 u. c. i § 1. ustawy z 31 3 1918 Dzpp. Nr. 128 zarządza się na wniosek Iwana Melnyczuka Wasyla, postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo p. adw. Dr. Andrzejowi Czajkowskiemu w Kołomyji, którego ustanawia się kuratorem Iwana Melnyczuka Jakowa tegoż zaginionego. Iwana Melnyczuka Jakowa wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1/12. 1922 jednakowoż nie wcześniej jak w rok od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek Iwana Melnyczuka Wasyla orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Kołomyja, dnia 27. października 1921. 819[illegible]

T. 58/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Rozalja z Futaków Soroka wniosła o uznanie jej męża Mikołaja Soroki za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni, świadka Ołeksy Demkowskiego i poświadczenia Zwierzchności gminnej z daty Błożew dalna 7. kwietnia 1922 wynika, że Mikołaj Soroka wyjechał w 1919 z wojskami ukraińskiemi na wschód w zimie 1919/20 w Winnicy zachorował i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Zachodzą przeto ustawowe domniemanie, że Mikołaj Soroka nie żyje. Na podstawie ustawy z 31/3 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego, Mikołaja Soroki. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Leonowi Be.gnerowi adw. w R...kach wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tut. na ponowną

prośb. p. d. 1 stycznia 1923 ro. trzygnie o uzn n u za zmarłe c Mikołaja So k..

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 22. m a 1922. 8:3

T 266/21/4. Edykt. Hr horyj Śl paczek, sy Dmytra i Marji urodzony 10 paź ziernika 1887 w Lab zy gr. kat. rolnik, ożeniony A ną Mazur w Smucniowie ostatnio zamieszkały, wstąpił z wybuchem wojny światowej w roku 1914 w sze egi wojsk aust jack ch i od roku 1915 słuch o n m zaginął. Na prośbę sics. y M gdy Pet yniec w M zurówce wdraża się post pawani, celem uznania go za zmarłego, wzywając k żdego, kto by miał o nim wiadomość, a także jego samego, ab dał znać o tem Sądowi lub kuratowi adw. Dr. Muszyńskiemu w St yju do jednego roku od dnia ogłoszenia tego edy. uw „Gazecie lwowskiej". Sąd tut jszy na ponowną prośbę dop ero po upływie tego czasu wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 6. czerwca 1922. 822

T. 107/22/4 Edykt. Was l Czmełyk syn Mykiet i Tacjanny urodzony dnia 16 sty z ia 1884 w Tarnawce, gr. kat. rolnik — ożeniony z Eufrozyną Kamińską w Mielniczu ostatnio zamieszkały, wedle zeznań Filipa Sippla zginął w bitwie pod Kraśnikiem jako żołnierz austr. 9 p. p. w roku 1915. Na prośbę żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, i celem rozwiązania małżeństwa, wzywając każdego ktoby miał o nim wiadomość a także jego samego aby dał znać o tem sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adw. Dr. Körnerowi w Stryju do sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej". Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie tego czasu wyda ostateczne o zeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Stryj, dnia 8. czerwca 1922. 8 2

T. 176/21. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. W syl Gond ruk, syn Jakowa, u dnia 5 kwietnia 1875. r. w Jaw rowie powiat Kołomyja, tamże przed wojną zamieszkały, ożen ony od d. 6. lutego 1912. r. z Katarzyną z Kostrejuków, odszedł w czasie ciu lej mobilizacji, na wiosnę 1915 r. z 24. p. p. na wojnę i od tego czasu nie da e o obie znaku życia, do gminy dotychczas nie powrócił. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Iwana Suma uka, „Sztopka", syna Onufrego i Petra Kuszczaka, syna Wasyla „Prezes", służyli oni razem z zaginionym przy 24. p. p. w D. wwnaji na Węgrzech, gdzie Wasyl Gondaruk syn Jakowa po święcie Piotra i Pawła 1915. r. zachorował na tyfus — odda o go tam do szpitala, gdzi po trzech dniach zmarł i tamże pochowany został. Świadek Petro Kuszczuk rozpoznał trupa. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24, l. 2. u. c. i § 1. ust. z 31. ma ca 1918. r Dz. p. p. Nr. 128, wdr ża się na wniosek żony zaginionego Katarzyny z Kostrejuków Gondaruk z Ławrowa postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. Korpińskiemu w Kosowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Wasyla Gondaruka s. Jakowa wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. grudnia 1921. r. jednakowoż nie wcześniej jak w trzy miesiące od chwili ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego

Sąd okręgowy Oddział IV.

Kołomyja, dnia 30. lipca 1922. 8.10

T. 248 21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tanasij Gordij, syn Nykoły, urodzony w Wi izbowcu powiat Kosów, dnia 16 lipca 1880 r. ożeniony z Jeleną z Bobańuków od 31 lutego 1906., powołany ogólną mobilizacją w lecie 1914. r. do austr. służby wojskowej. Pisał żonie w miesiąc po swojem odejściu, z Czernowiec. W lecie 1917. r. otrzymała Jelena Gordij, żona zaginion go, z komendy wojskowej zawiadomienie, że mąż jej Tanasij Gorci wzięty został do niewoli. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Onufrego Susaka, syna Iwana, pozostawał on w 1916. r. z zaginionym Tanasijem Gordijem w obozie jeńców w Taszkiencie, w obozie zwanym Zlota orda, w Rosji, że w tym boz e było około 8 C00 jeńców, z których znaczna część na zaraz. we choroby cho owało. Wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Wasyla Rachuńka, syna Łesia, przebywającego w pomienionym obozie jeńców z zaginionym, tenże zaginiony Tanasij Gordij w czerwca lub lipcu 1916 zachorował i był w szpitalu w tymże obozie, mając spuchnięte nogi i twarz. Co to się z zaginionym stało, świadek nie wie. Gdy zatem można przyjąć, że za istnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2. u. c. i § 1. ust. z 31. mar a 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., zarządza się na wniosek Jeleny Gordij żony zaginionego postępowanie, celem uznania wymienione osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Drowi Korpińskiemu w Kosowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego. Tanasija Gordija, syna Nykoły wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał zn. ć o sobie. Po dniu 1. maja 1922. r jednakowoż nie wcześniej jak w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV

Kołomyja dnia 20. październik 1921. 819.

T. 459/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anto i Franków Rychcic wniosł o uznanie Michała Franków, syna Wincentego zazmarłego. Z zeznań wnioskodawcy i świadka Adolfa Hryckyka wynika, że Michał Franków, syn Wincentego, jako żołnierz b. armi i austr. wysłany został jesienią 1914. r. z Przemyśla na fat ol, z której więcej nie powrócił. Z chodzi przeto domniemanie, iż w walc z ob lęgającemi Przemyśl wojskami rosyjskiemi zginął. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., wdraża się postępowanie, celem uznania Mich ła Frankowa, syna Wincentego, za zmarłego. Wydaje si przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. D owi Z krzewskiemu, adw katowi w Drohobyczu, wiadomości o powyż wym enionym. Sąd utejszy na ponowną prośbę po dniu 1. grudnia 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 9 kwietnia 1922. 8159

T 452/21/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Rozalia Szurkawska w Strzyłkach, wniosła o uznanie męża Kasp a Szu kawskiego za zmarłego i zawartego z n m w dniu 21. sierpnia 1912. r. w gr.-kat. ce kwi w Ezniowej małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni, przesłuch nych świadków Stanisława Szu kawskiego, Karoliny Winczak i Anny Górecki ej pod przysięgą wynika, że Kasper Szurkawski, został w r. 1914. powołany do armji austrjackiej i wysłany został na front rosyjski, gdzie w 1916. r. został raniony. Od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął, zachodzi przeto domniemanie, że zmarł. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128 Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Kaspra Szurkawskiego i zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drow Józefowi Jaremie, adwokatowi w Starym Samborze któ ego ustanawia się równocześnie obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutej zy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 26. kwietnia 1922. 8183

T 48 22 3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Nacka Sztojko w Ma nczu wniosła o uzn nie męża Teodora Sztojko za zmarłego a zawartego z nim w dniu 13. lutego 1906 r. w gr.-kat. cerkwi w Wo cszczy m łżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni i trz słuchanych świadków Iwana T t ckiego i Andrusa Neczyp ry oraz poświadczenia Zwierzchności gminnej w M jaczu z 31. marca 1922. r. wynika, że Teodor Sztojko ostał w 1914 r. przydzielony do oddziału robotników armji austrjackiej. Na wiosnę 1915 r. znajdował się w Tyrolu przy tym oddziele, gdzie zachorował i oddany został do szpitala. Gdy od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Teodora Sztojko a zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Józefowi Dobrzańskiemu, adwokatowi w Samborze, którego mianuje się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 19 3. roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 28. kwietnia 1922. 8164

T. 87/22 4 Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Eufrozyna z Jacynków Sandak ze Spasa wniosła o uznanie męża Michała Sandaka, syna Stefana za zmarłego. Z zeznań wnio kodawczyni, oraz ich poświadczeniem Zwierzchności gminnej z dnia 23. kw etnia 1922. r. wynika, że Michał Sandak, syn tefana w 1914 r. powołany do armji austr. i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr 128. Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Michała Sandaka, Stefana. Wydaje się przeto ogólne wezwanie by udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Franciszkowi Rauchowi, adwokatowi w Starym Samborze, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1923. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 1. maja 1922. 8174

T. 75/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna Husak z Wysocka niżnego wniosła o uznanie Hawryły, Oleny i Zosi Irod za zmarłych. Z zeznań zaprzysiężonych Anny Husak i świadków Grzegorza Husaka i Fedia Jarty na, oraz poświadczenia Urzędu gminnego z daty Wysocko niżne, 24 kwietnia 1922. r. wynika, że Hawryło Irod wyjechał w 1915 r. ze swoją żoną Oleną i córką Zosią do Rosji, gdzie pomarli, a to: Hawryło Irod i córka Zosia Irod w 1915. r. zaś Olena Irod w 1918 r. Na podstawie ustawy z 16. lutego 1883. r. Nr. 20. Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem ustalenia dowodu śmierci Hawryły, Oleny i Zosi Irod. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Szenserowi, adwokatowi w Samborze, wiadomości o powyż wymienionych. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. czerwca 1923. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłych.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 30. kwietnia 1922. 8168

T. 117/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pyłyp Sorok w Bonie wniósł o uznanie St fana Kordyaka za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy, tudzież z zeznań świadków Iwana Didyka i Pruski Makar wynika, iż Stefan Kordyak służył od r. 1914. w wojsku austrjackiem i że w 1916. r. był na froncie rosyjskim na którym odcinku na którym wojska austr. zostały rozbite i od tego czasu nie ma od niego żadnej wiadomości. Wobec powyżej naprowadzonych okoliczności zachodzi ustawowe domniemanie śmierci Stefana Kordyaka. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Stef na Kordyaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi P. Drowi Marjanowi Szanserowi, adwokatowi w Samborze, wiadomości o powyż wy ienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1923. roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego Stefana Kordyaka.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 16. maja 1922. 8180

73/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Justyna Biende z Busowiska wniosła o uznanie męża Jakima Biendeja za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i przesłuchany h pod przysięgą świadków Wasyla Kuźmycza i Maksyma Bacyka oraz przedłożonego poświadczenia Zwierzchności gminnej z daty Busowisko, 9. kwietnia 1922 r. wynika, że Jakim Biendej został w 1918 r. powołany do armji ukraińskiej i służył w Samborze. W maju 191 . roku, w czasie cofania się armji ukraińskiej ze Sambora, wysiadł z pociągu na pierwszej stacji przed Stanisławowem i od tego czasu ślad za nim zaginął. Zachodzi przeto domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Jakima Biendeja. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Józefowi Jaremie, adwokatowi w Starym Samborze, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, dnia 30. kwietnia 1922. 8145

KONKURSY.

Prez. 29084. Opróżniły się posady naczelników sądów powiatowych w Mielnicy, Grzymałowie, Kopyczyńcach, Kossowie, Skałacie, Mikulińcach, Lutowiskach, Kozowie, Prucniku, Żabiu, Kamionce Strumiłowej, Radymnie, Radziechowie, Delatynie i Bursztynie. Podania kompetencyjne wnosić należy do 20. września b. r. do Prezesa lwowskiego Sądu apelacyjnego.

Prezes Sądu Apelacyjnego.

Lwów, dnia 26. sierpnia 1922. 8102 1—3

Prez. 29290. Konkurs. Opróżniły się posady sędziów sądów okręgowych w Brzeżanach, Czortkowie, Kołomyi, Przemyślu, Samborze, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu i Złoczowie. Podania kompetencyjne o te lub o takie same posady, które mogą opróżnić się we Lwowie lub innych sądach okręgowych wnieść należy w drodze służbowej najdalej do dnia 20. września 1922 do Prezydjum Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Prezes Sądu apelacyjnego.

Lwów, 28 sierpnia 1922. 8222 1—3

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

L. 14211/22. Obwieszczenie Hurtownia tytoniu i rzędu w Załoźcach, będzie obsadzona drogą publicznej konkurencji. Z poborem wyrobów tytoniowych jest przydzielona do Magazynu tytoniowego we Lwowie. W rocznym okresie od 1. lipca 1921 do 31. grudnia 1921; od 1. lutego 1922 do 31. lipca 1922 wydano w tejże hurtowni materjałów tytoniowych przydzielonym 19. przedsiębiorstwom sprzedaży za kwotę 4,213.497 Mkp. — zbyt do trafiki składowej wynosił 8,185.910 Mkp. osiągnął zysk trafikancki 654.872 Mkp. 80 f. Wadjum wynosi 120.000 Mkp. dla osób nieuprzewilejowanych i ma być złożone tylko w Polskiej pożyczce Państwowej. Oferty, sporządzone na przepisanym druku, ostemplowane stemplem na 20 Mkp. załącznik a 50 Mkp. należy wnosić do dnia 30. września br. godziny 10 rano do Dyrekcji okręgu skarbowego w Brodach.

Dyrekcja okręgu skarbowego.

Brody, dnia 29. sierpnia 1922. 8254 1—3

C. 228/22/1. Edykt. Przeciw Franciszkowi Duda i tow., których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Bieczu przez Wiktorję Haliboźkową pozew o zniesienie współwłasności realności Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję do ustnej rozprawy na dzień 23. września 1922. Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Panią Wiktorję 1-mo Duda, 2-do Zawiszową w Grudny Kepskiej kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Biecz, dnia 10. sierpnia 1922. 8255

C. 544/22/1. Edykt. Przeciw Jurkowi Lundakowi s. Michała i tow., którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Sołotwinie przez Nastunię Lundiak, ż. Fedora w Mołotkowie pozew o dopuszczenie do współposiadania i zniesienie współwł. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję na d. 29 września 1922 g. 9 r. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra Czornenkę adwokata w Sołotwinie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy.

Sołotwina dnia 28. sierpnia 1922. 8228 1

U. 366/22/5. Sąd powiatowy w Starejsoli zasądził Rachelę Laufer z Chyrowa za podbijanie cen na karę aresztu przez 5 dni z zamianą na grzywnę 5.000 Mkp. na grzywnę 3.000 Mkp a w razie nieściągalności 3 dni aresztu, tudzież na konfiskatę równowartości 2 paczek tytoniu w kwocie 245 Mkp.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Starasól, dnia 24. sierpnia 1922. 8229 1

AMORTYZACJE.

T. 717/21/12. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Dra Piotra Kopko, podejmuje się postępowanie celem umorzenia oznaczonych niżej papierów wartościowych, które miały wnioskodawcy zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu podanego niżej terminu przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone, a to. a) kupony po upływie jednego roku od dnia płatności każdego kuponu, jednakże nie wcześniej, jak w rok po pierwszem ogłoszeniu tego zarządzenia. Oznaczenie papierów wartościowych: b) Kupony za okres 3. letni płatne 31. grudnia 1918; 30. czerwca 1919; 31. grudnia 1919; 30. czerwca i 31. grudnia 1920 i 30. czerwca 1921. od listów zastawnych Banku krajowego 4% S. I. Nr. 693, 694, 759; 4% S. II. Nr. 1160, 7447, 7482,17817,15750; 4% S. III. Nr. 23532; 4% S. IV. Nr. 4015 i 4 i pół % S. I. Nr. 5835, 6011, 6092, 6351; S. II. Nr. 22145, 23861, 23862, 24252, 24253, 24254. 24745, 25120, 25145. 25592, 26905. 27037, 27101; S. III. Nr. 13094, 7512 kuponów wraz z talonami 4 i pół proc. S. IV. Nr. 18742; c) Arkusze kuponowe od dnia 31. grudnia 1922 od następujących listów zastawnych Banku krajowego we Lwowie 4% S. I. Nr. 693, 694; S. II. Nr. 1160, 7447, 7482, 15750, 17817. 30379, 30556; S. III. Nr. 23532, 25397, 25742, 25743, 25744, 25746, 25747, 25748; S. IV. Nr. 4015, 5537 i 4 i pół proc. S. I. Nr 5835, 6011, 6092, 6351; S. II. Nr. 23861, 23862, 24252, 24253 24745, 25120, 25145, 26905. 27037, 27101. 30015. 30016; S. III. Nr. 13027 13028, 15221. 15222, 15223, 15227 25228. 15229, 15234; S. IV. Nr. 18192, 19883, 20330, 20334. 20906, 20907, 21154, 21155. 21156, 21157. 21158, 21159, 21160; S. V. Nr. 15036, 17839. Kupon ypłatne do 31. grudnia 1921 od następujących listów zastawnych Banku krajowego 4% S. I. Nr. 759 i 4 i pół proc. S. II. Nr. 22145, 24254, 25592; S. III. Nr. 13094; S. IV. Nr. 18742; d) Arkusze kuponowe od 4% 56 l. listów zast. towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie S. IV. Nr. 2991, 5363, którego ostatni kupon jest płatny dnia 30. czerwca 1929 od Nr. 17676, kóre ostatni kupon płatny 30. czerwca 1924. wreszcie od S. V. Nr. 22601, którego ostatni kupon płatny jest 31. grudnia 1930, kupony za okres 3 letni z 1. października 1918 do 1. maja 1921 od 4% listu hip. Banku hip. we Lwowie S. A. Nr. 10093.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 12. lipca 1922. 8230.

T. 208/22/5. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Józefa Pokornewa podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć, wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia — płatności wierzytelności — przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 218.921 opiewająca na nazwisko Franciszka Altera i na kwotę 6.000 Mkp.

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 5. lipca 1922. 8243

Wyciąg ze Sprawozdania
MAŁOPOLSKIEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ DLA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO WE LWOWIE
za rok administracyjny 1921/22
BILANS NA 30. KWIETNIA 1922.

STAN CZYNNY	Marek polskich	STAN BIERNY	Marek polskich
Kasa	1,956,413·15	Kapitał akcyjny	65,000.090·—
Szyby	64,445 1?8·75	Wierzyciele w rach. bież.	98,564.971·15
Tereny naftowe	8 5 4 934 ?4		
Inwentarz kopalń	57,19?.93 99		
Materjały na kopalniach	8 137 831·50		
Urządzenie biura centralnego	169 634·—		
Papiery wartościowe	3 3?2.000·—		
Dłużnicy w rach. bież.	14,3?4.?50·8		
Sumy przechodnie	1,518.360 —		
Strata za rok 1921/2	3,843 786·59		
	163 564.971·13		163 564 971·?

RACHUNEK ZYSKOW I STRAT

STRATY:		ZYSKI:	
Koszta handlowe i koszta utrzymania ruchu	8,409,650·75	Sprzedaż ropy	5 429.304 —
Koszta założenia	364.056·60	Rachunek bilansu	3,843,786·59
Podatki	499.383·24		
	9.273 090 5 9		9, 73.090·59

Lwów, dnia 15. lipca 1922.

Zbadano i stwierdzono zgodność z księgami.

Komisja Rewizyjna: Józef Przybyłowicz, mp., Lucian Drzażdżyński mp., Dawid Dominik m. p.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossow.
Z Drukarni Polskiej, pod zarządem J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 3.